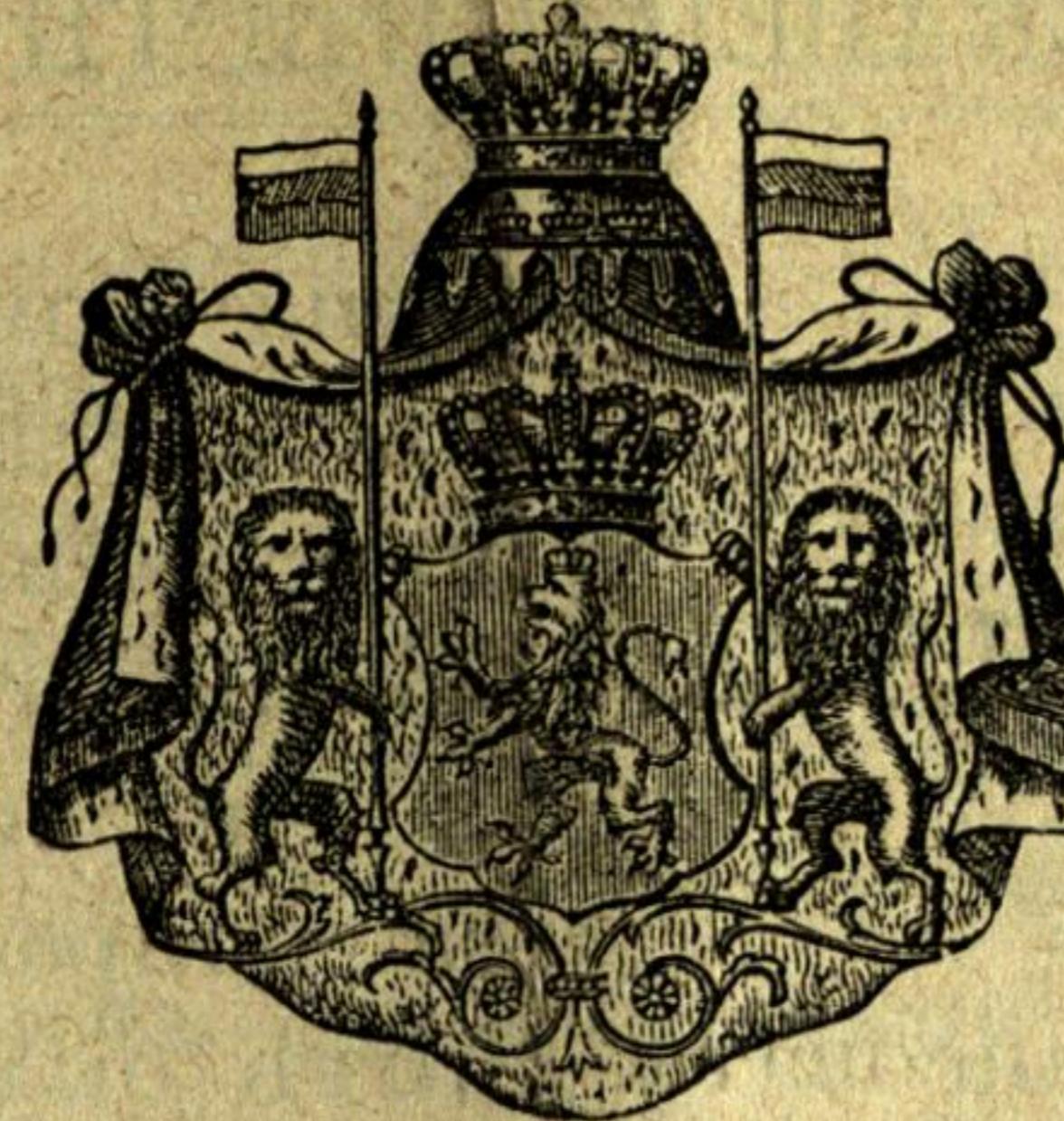

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЬ ВѢСТИКЪ

излиза

за сега три пъти въ седмицата, вторникъ, четвъртъкъ и събота.

Годишна цѣна на „Държавенъ ВѢСТИКЪ“
за въ Княжеството е 16 л. за повѣнъ съ прибавление на пощенските разноски.

ГОД. V.

СОФИЯ, вторникъ 26 априли 1883 год.

БРОЙ 43.

ОФФИЦИАЛЕНЪ ДЪЛЪ.

На Нашия Министъ-Предсѣдателъ,
Негово Превъходителство Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Драгий Ми Министре,

Като намирамъ за неизбѣжно присѫтствието на Ваше Превъходителство въ г. Москва презъ врѣмето, когато ще бѫдѫ и Азъ тамъ за коронясването на Негово Императорско Величество, предлагамъ на Ваше Превъходителство, щото въ денътъ на пристигването Ми въ Москва Вий трѣбва да се намѣрите въ сѫщия градъ.

Назначавамъ презъ врѣмето на отсѫтствието Ви изъ Княжеството за Предсѣдателъ на Намѣстничеството Воен-ний Ми Министъ Генералъ-Майоръ Барона Кауљбарса.

София, 4 априли 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Негово Превъходителство Генералъ Соболевъ излѣзе отъ границите на Княжеството вчера на 10 часа предъ обѣдъ, а Негово Превъходителство Генералъ Кауљбарсъ се завърна вчера въ недѣля въ София и встъпил въ испълнението на своята длъжност като Министъ-Предсѣдателъ.

Телеграмми.

Атина, 22 априли 1883 г.

София, Министру Генералу Соболеву.

Благодарих Съвѣта за чувствата, изразени по случай денътъ 17 априли; ползвамъ се отъ този за Менъ приятъ случай да поздравя господа Министритъ съ „Свѣтлото Воскресение.“

Александъръ.

София, 17 априли 1883 г.

Атина, До Н. Височество Български Князъ.

По случай на тържественниятъ денъ избрания Вашего Височество на Български Престолъ, днесъ, при многочисленно стечание на народа, се отслужи молебенъ за здравието и дългоденствието на Ваше Височество. Отъ всички мѣста идѫтъ поздравителни телеграмми, съ изражение тепли молитствования за дългоденствието. Къмъ тия молитствования вземаме смилостъ да се присъединимъ и ние и да подвергнемъ въ ступитъ на Ваше Височество нашите най-искренни поздравления и израженията на нашата безпредѣлна преданност, съдружени съ благопожелание благоденствия на Ваше Височество за щастието на България.

Генералъ Соболевъ,
Генералъ Кауљбарсъ,
Бурмовъ,

Теохаровъ,
Д. Д. Агура,
К. Цанковъ,

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ стот. 30.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко що се отнася до Държавенъ ВѢСТИКЪ се испраща до Администрацията му.

Атина, 21 априли 1883 г.

София, Министру Генералу Соболеву.

Днесъ, въ 10 часа, Негово Височество пристигна благополучно въ Пирея, привѣтствованъ съ пушечни гърмежи, както отъ мѣстните военни кораби, така сѫщо и отъ находящите се военни кораби на нѣкои велики държави. Негово Величество Кралъ окрѣженъ отъ воен-ната и гражданска Си свита и Министритъ посрѣдникъ Господаря при вида, гдѣто войската отаде приличнѣ почести. Негово Височество заедно съ Негово Величество, послѣдванъ отъ свитата Си, пристигна въ Двореца въ Атина, въ 11 часа сутринта.

Атина, 22 априли 1883 г.

София, Министру Генералу Соболеву.

Вчера се даде въ честь на Негово Височество голѣмъ обѣдъ въ Двореца; днесъ сутринта Господаря заедно съ Негово Величество Кралъ се отправи на малка прогулка по окрестността на Атина. Негово Височество предполага да тръгне утрѣ за Цетене, но не е окончателно извѣстно; въ всѣки случай ще поспѣшѣ да съобщѣ Вашему Превъходителству точно денътъ на тръгванието.

По Министерството на Финанситѣ.

УКАЗЪ

№ 293.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля,

Князъ на България,

По предложението на Нашия Управляющи Министерството на Финанситѣ, представено Намъ съ докладътъ отъ 12 априли подъ №. 8243, и съгласно съ мнѣнието на Държавния Съвѣтъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Утвѣрдяваме приетий отъ Държавний Съвѣтъ въ засѣданietо му отъ 1 априли т. г. „законопроектъ за надзора и събиранietо на даждията“ и повелѣваме да се тури въ дѣйствие.

II. Нашия Управляющи Министерството на Финанситѣ се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 13 априли 1883 година.

На първообразното подписано:

По Височайша заповѣдъ на Негово Височество за Намѣстничество предсѣдателъ:

Генералъ-Майоръ Соболевъ.

Приподписалъ:

Управляющи Министерството на Финанситѣ:

Ө. Бурмовъ.

ЗАКОНЪ

за

НАДЗОРА И СЪБИРАНИЕТО НА ДАЖДИЯТА.

Общи положения.

Чл. 1. Управлението и ръководството по финансовата часть във всъко окръжие се възлага на окръжния управител.

Чл. 2. При всъки окръженъ управител има по единъ финансъ чиновникъ и по единъ помощникъ на послѣдния, освѣнъ въ окръжията Софийско и Русенско, въ които се полага по двама финансови чиновници, единъ старший и единъ младший.

Чл. 3. Финансовите чиновници и тѣхните помощници се назначаватъ и уволняватъ съ Княжески указъ по представлението на Министра на Финансите.

Чл. 4. Финансовиятъ чиновникъ е началникъ на финансовото отдѣление при канцелярията на окръжния управител и приподписва всичките книжа, исходящи отъ неговото отдѣление.

Чл. 5. За финансовъ чиновникъ не може да се назначи лице, което не е достигнало 25 годишна възраст, не е получило срѣдне образование и не е прослужило най-малко три години на друга нѣкая служба по финансовото вѣдомство.

Чл. 6. Финансовите чиновници, съгласно съ степенните на окръжията, биватъ: първостепени, второстепени и третостепени.

Чл. 7. Въ всяка околия има по единъ финансъ начальникъ, който се назначава съ указъ, по представление на Министра на Финансите.

Чл. 8. Финансовите наглѣдници се дѣлятъ на два класа, съгласно съ степенните на околиците.

Чл. 9. Финансовите чиновници и тѣхните помощници, сѫщо и финансовите наглѣдници напълно се подчиняватъ на окръжните управители, които сѫ тѣхни непосредственни начальници.

Чл. 10. На финансовото отдѣление при канцеляриите на окръжните управители се полагатъ писари и сумми за канцелярски разноски въ размѣръ, определенъ въ штата.

ГЛАВА I.

Длѣжностите на окръжните управители по финансата часть.

Чл. 11. Подъ надзора и ръководството на Министра на Финансите окръжниятъ управител върши слѣдующето:

а) наблюдава чрезъ финансовите наглѣдници за съставянето въ всяка община списъците на даноплатците;

б) произнася се върху направените заявления отъ записаните лица въ данъчните списъци, като вземе предварително мнѣнието на постоянната окръжна комисия;

в) ежегодно съставя и представя въ Финансовото Министерство на утвърдене окладните данъчни вѣдомости на окръжието;

г) немѣдленно слѣдъ утвърдението на окладните данъчни вѣдомости испроважда преписъ отъ тѣхъ на надлѣжните ковчежничества за записване окладите въ смѣтните имъ книги; освѣнъ това той испроважда преписъ отъ сѫщите вѣдомости за всяка околия отдельно на наглѣдника за свѣдѣние и контролъ; сѫщо тъй съобщава на всяка община отдельно окладите на нейните данъци;

д) надзира чрезъ финансовите наглѣдници за правилното расхвърляние на даждията между даноплатците и за тѣхното постѣпване въ ковчежничеството въ определените отъ законите срокове;

е) рѣшава заедно съ постоянната окръжна комисия разногласията между общинските управлени и даноплатците относително до расхвърлянето на данъците въобще;

ж) възвръща на общините въ установения отъ закона срокъ единия екземпляръ отъ поименните вѣдомости по поземелния налогъ за ръководство по събирането на това даждие;

з) съставя чрезъ финансия чиновникъ или неговия помощникъ и единъ отъ членовете на окръжната посто-

янна комисия и мѣстния кметъ на общината актъ за съидбите, които сѫ пострадали отъ градъ, буря, огнь, наводнения и пр., като опредѣля тоже и загубите произлѣзи отъ нещастието;

и) води преписка съ Министерството на Финансите за поправянето и измѣнението на погрѣшно опредѣлението оклади на даждията;

і) ходатайствува предъ Министерството на Финансите да се повърнатъ на частни лица или на кметове сумми, надвнесени въ държавното съкровище, и

к) участвува непремѣнно всъки мѣсецъ въ срочната ревизия на окръжното ковчежничество, или пакъ натоварва съ тая работа финансия чиновникъ.

Чл. 12. Освѣнъ това окръжниятъ управител е длѣженъ да испълнява и слѣдующите обязанности:

а) да присѫтствува на публичните търгове, които ставатъ въ окръжниятъ градъ, когато хазната се явява като интересуващо се лице, съгласно съ закона за публичните търгове;

б) да опредѣля и привежда въ извѣстност всичките държавни имоти и земи, както и ония, които спорѣдъ закона сѫ оставатъ достояние на държавата.

За тия имоти и земи, финансия чиновникъ държи особена книга (инвентаръ), и

в) да присѫтствува при отдаването подъ аренда на всичките държавни имоти и земи.

Чл. 13. Най-близкиятъ надзоръ върху исправното положение на всичките държавни имоти, както на отдаваните подъ аренда, тъй и занимаванието отъ разни правительства учрѣждения, лѣжи върху управителя.

Чл. 14. Окръжниятъ управител има подъ надзора си варници, каменоломници и желѣзните заводи, и се грижи за редовното прибиране припадающите се на правительството берии отъ тѣхъ.

Чл. 15. Управителятъ натоварва съ воденето смѣтките отъ доходите на държавните и общински гори, както и отъ други правительства доходни статии, финансия чиновникъ, който се грижи за рѣдовното имъ постѣпване въ ковчежничеството.

Чл. 16. Препраща трѣбователните вѣдомости за исплащане жаловането на финансовите чиновници и тѣхните помощници, на финансовите наглѣдници, на лѣсничите и горските стражари, на контрольорите при тютюневите фабрики и пр.

Чл. 17. Списъците по назначението ѝ отчислението горските стражари, което става по представление отъ лѣсничия, обмундирането и въоръжението имъ, както и на контрольорите при тютюневите фабрики, се даржатъ въ финансовоотдѣлението.

ГЛАВА II.

Длѣжностите на финансовите чиновници и на тѣхните помощници.

Чл. 18. Подъ надзора и ръководството на окръжния управител, финансия чиновникъ върши слѣдующето:

а) води преписката по финансите дѣла на окръжието, грижи се за своеуврѣменното и точното испълнение и държи въ добъръ порядъкъ дѣлата на подвѣдомственото му отдѣление, като се рѣководи отъ правилника, издаденъ отъ Министерството на Вътрѣшните Дѣла;

б) защищава правительствените интереси предъ сѫдилницата и предава своеуврѣменно аппелативни и кассационни жалби по рѣшените отъ тѣхъ дѣла, подигнити отъ правителството или противъ него.

Забѣлѣжка. Въ Софийското и Русенското окръжия тая длѣжностъ испълнява специално младшиятъ финансъ чиновникъ;

в) надзира земедѣлческите каси, провѣрява книгите имъ, прилежава при ежемѣсечните имъ ревизии и препраща акта и вѣдомостта въ Министерството на Финансите.

Забѣлѣжка. Въ околийските центрове, гдѣто има ковчежничества и земедѣлчески каси, срочната ревизия се извѣршва отъ околийски начальникъ, мировий сѫдия и общински кметъ или помощника му;

г) ревизира тютюневите и питейни фабрики и закрива тия фабрики въ случаите, предвидени отъ акцизните устави;

д) слѣди за правилното постъпване въ ковчежническото налого за фабрикацията на спиртните птиета;

е) распредѣля на разряди питейните заведения съвместно съ окръжната постоянна комисия и въобще испълнява всичките предписания на питейния и тютюневия устави;

ж) провѣрява книгите на сѫдилищата и имъ дава указания за правилното водение на отчетността;

з) контролира оцѣнението на недвижимите имущества, подлежащи на даждията емлякъ и иджаръ, самъ или чрезъ помощника си, или чрезъ наглѣдниците и внимава да не би оцѣненнята да сѫ направени по-долу и въ ущербъ на съкровището, и

и) държи особена книга за държавните имоти и земи, които се отдаватъ въ аренда, въ която книга записва арендната плата, срока на арендата, предплатенъ ли е наема или не, въ колко срокове и кога слѣдва да се исплати и пр.

Чл. 19. Финансовия чиновникъ, по заповѣдь на управителя, заедно съ лѣсничия и постоянната окръжна комисия, ежегодно участвува въ опредѣлението на участъците за съчленение дървенъ материалъ отъ държавните гори, тамъ гдѣто населението е лишено отъ свои и общински гори, както и въ опредѣлението на даждията, които ще се взематъ отъ дървята.

Чл. 20. Когато се представи нѣкой експлоататоръ, който желае да купи значително количество дървенъ материалъ, съставътъ на лицата, указанъ въ предидущия членъ, изважда на публиченъ търгъ, или постановява и опредѣля точно количеството и качеството на дървения материалъ, отъ коя гора ще се отсѣче той и каква цѣна се намира за подходяща на единъ кубически метръ дърва, като се иматъ предъ видъ мѣстните пазарни цѣни и тарифата, опредѣлена за населението.

Чл. 21. Подъ ржководството на окръжния управителъ финансия чиновникъ, заедно съ окръжната постоянна комисия се грижи за настаниването на преселенците, за удовлетворяването имъ съ земя, съ парични и други помощи и държи подробенъ списъкъ за тѣхъ.

Чл. 22. Финансовите чиновници вършатъ още всичко, което имъ се заповѣда отъ финансите закони и отъ распорѣжданията на началството имъ по тая часть.

Чл. 23. Когато отиватъ по окръга по служебни дѣла, финансовите чиновници и тѣхните помощници получаватъ пѣтни пари на общо основание.

ГЛАВА III.

Правата и длѣжностите на финансите наглѣдници.

A. По прямите налоги.

Чл. 24. Финансовите наглѣдници иматъ за главна задача да преглѣдватъ и поправятъ сметките на кметовете по правителствените даждия, да ги подканватъ да събиратъ редовно тия даждия и да ги внасятъ во врѣме въ държавното съкровище.

Чл. 25. За испълнение на тая цѣль, финансите наглѣдници обикалятъ постоянно ввѣренната тѣмъ околия; даватъ разяснения на кметовете върху всичко, що се отнася до счетоводството по събирането на даждията.

Слѣдъ преглѣдването и поправянието на сметките, финансия наглѣдникъ прави, слѣдъ послѣдния редъ на книгите на кмета, своите бѣлѣжки, които подписва и туря датата на деня.

Чл. 26. Финансовите наглѣдници, наблюдаватъ, щото предаванието на сметките отъ единъ кметъ на други, да става съгласно съ 79 членъ отъ настоящия законъ.

Чл. 27. Финансовите наглѣдници преди заминуването си отъ едно село за друго, сѫ длѣжни да испроваждатъ на окръжния управителъ рапортъ за състоянието на сметките, въ което сѫ намѣрили посѣтенното село, за работата, която сѫ извършили, за наставленията, които сѫ дали на кмета по счетоводството, по събирането даждията и пр.

Чл. 28. Тия рапорти окръжния управителъ при срочните си обикаляния по селата, провѣрява по регистри на кметовете.

Чл. 29. Околийските началници, като обикалятъ околията си, ще преглѣдватъ въ регистри на кметовете ревизуванията, които сѫ направени отъ неглѣдниците и ще рапортиратъ за това на окръжните управители.

Чл. 30. За всѣко злоупотрѣбление на правителственни пари, финансия наглѣдникъ съставя актъ, който немедлено испраща на окръжните управители, за да даде дѣлото подъ слѣдствие и да се распорѣди да земе мѣрки за обезщетение загубите на хазната.

Чл. 31. Финансовите наглѣдници се грижатъ да ускорятъ расхвърлянието на даждията помежду даноплатците въ ония общини, които би закъснѣли да направятъ това. Тѣ сѫ длѣжни още да представятъ всѣки три мѣсяца списъкъ на околийските началници за ония общини или села, които би се оказали небрѣжни и неисправни въ исплатление на данъците си.

Чл. 32. Околийските началници, като получи такъвъ единъ списъкъ немедлено отива въ указаните села, за да настои за внасянietо на данъците въ хазната.

Забѣлѣжка. Само извѣнредни причини може да опрадаятъ несвоврѣменното внасяние на даждията въ съкровището. Тия причини сѫ: крайна бѣдность, ненадѣйни нещастия, които би претърпѣли даноплатците, неспособностъ къмъ работа и пр.

Чл. 33. Финансовите наглѣдници сѫ обязани да контролиратъ броенето на овцетъ, козитъ и свиньетъ, и въ случай на откриване на злоупотрѣбление, съставятъ актъ, който незабавно испроваждатъ на окръжния управителъ за понататъшно распорѣждане.

Чл. 34. Финансовите наглѣдници се распорѣждатъ, щото кметовете на ония общини, въ землището на които живелитъ отъ съсѣдните села иматъ разработени земи, (паракендета) да извѣствяватъ осемъ дено по преди общинското управление на казаните села, за дена на избирането членовете на комисията, която ще расхвърли по земелния налогъ помежду даноплатците, за да могатъ и тѣ да взематъ участие въ това избирание.

Чл. 35. Наглѣдниците провѣряватъ пространството на лозята, подлежащи на поземелъ налогъ и тамъ, гдѣто намѣрятъ, че не сѫ измѣрени вѣрно, распорѣждатъ се за ново измѣрване.

Чл. 36. Финансовите наглѣдници сѫ длѣжни при обикалянието си въ околията, да обрѣщатъ внимание да не би да има нѣкѫдѣ укрити или неизвѣстни държавни и безстопански имоти и земи, и да явяватъ за това на окръжния управителъ.

Чл. 37. Финансовите наглѣдници трѣбва да знаятъ, колко има въ подвѣдомствената тѣмъ околия варници, каменоломни, желѣзни и други заводи, да контролиратъ произведенията, които се получаватъ отъ тѣхъ и да донасятъ за резултатите на окръжния управителъ.

B. По косвенните налоги.

I. Питетна частъ.

Чл. 38. По питейната частъ наглѣдниците сѫ длѣжни да надзоряватъ:

а) снабдени ли сѫ всичките питиепродавници въ околията съ патенти;

б) да не се продаватъ питиета на дребно съ патентъ за на едро и обратно;

в) лицата, които търгуватъ на дребно съ инострани питията да сѫ снабдени съ изискуемите патенти;

г) лицата, които търгуватъ на дребно, да сѫ снабдени съ патенти, спорѣдъ утвърдените класове на питейните заведения;

д) да не се продаватъ въ разносъ питиетата на дребно и да не се търгува съ патентъ на чуждо име, и

е) да се не търгува въ други помѣщения отъ ония, които сѫ записани въ патента на продавача.

Чл. 39. Фабрикантъ на пивото, спирта и на другите спиртни питиета сѫ длѣжни да допускатъ наглѣдника да прави преглѣдъ въ фабриките имъ.

II. Тютюнева частъ.

Чл. 40. По тютюневата частъ финансовите наглѣдници сѫ обязани да бдятъ върху слѣдующето:

а) да настояватъ за своеувръменното исплащане и събиране акциза (мурурие) отъ тютюна;

б) да явяватъ на окръжния управител за всъка повръда отъ суши, слана, градъ, наводнения и пр. на тютюна, докъде е на нивите, като определятъ приблизително количеството на повръдата;

в) да контролиратъ, правилни ли сѫ свѣдѣнията на кметовете за посъания тютюн и да ли нѣма посъянъ тютюн, който да не е билъ извѣстенъ на правителственитѣ власти;

г) да изискватъ отъ кметовете въ определения срокъ вѣдомоститѣ и свѣдѣнията за посъания въ района на общинитѣ имъ тютюн и, като ги провѣрятъ, да ги испрашатъ на окръжния управител;

д) да слѣдятъ, щото изсушениятъ тютюни да не се укриватъ отъ исписване и да не се продаватъ нито пренасятъ, до гдѣто се не измѣрятъ, и

е) да мѣрятъ тютюна въ назначения тѣмъ отъ управителя участъкъ и да контролиратъ послѣ мѣренето въ другитѣ части на околията.

Чл. 41. Независимо отъ това финансовите наглѣдници ще ревизиратъ до колкото имъ бѫде възможно да не се продава и изнася тютюнъ, безъ да му е платенъ акциза; да не се дроби тютюнъ вънъ отъ фабрикитѣ; да не се вкарва въ княжеството отъ вънъ тютюнъ безъ да сѫ заплатени надлѣжнитѣ сборове, и да ли сѫ облѣпени тютюнитѣ съ съответствующитѣ на качеството и вида имъ бандероли, етикети и пр.

Чл. 42. Относително патентитѣ, ще наглѣждатъ, щото всички търгуещи съ тютюнъ лица да сѫ снабдени съ надлѣжнитѣ патенти; и съ патентъ за на едро или разносъ да не се търгува на дребно и въ постоянни помѣщания, или обратно.

Чл. 43. Когато финансовия наглѣдникъ открие нѣкое отъ горнитѣ нарушения, той съставя актъ, а въ случай на нужда — и дознание. Тѣзи актове трѣбва да бѫдатъ пълни, да съдѣржатъ всичкитѣ свѣдѣниятия, които сѫ указаны въ членове 3 и 4 отъ инструкцията „за дѣлноститѣ на акцизнитѣ надзиратели“ и въ „сѫдебнитѣ правила по протоколитѣ на предварителнитѣ дирекции.“

Чл. 44. Съставенитѣ актове и дознания наглѣдници Ѹ препраща на окр. управителъ за понататъшно распорѣждание.

Чл. 45. Когато финансовия наглѣдникъ издири контрабанди, той задържа контрабандитѣ и ония предмети, които сѫ служили за прекарването имъ; и ги испропоражда заедно съ акта и дознанието на окр. управителъ.

Чл. 46. Когато финансовия наглѣдникъ открие, че въ извѣстно завѣдене се произвожда търговия безъ патентъ или съ нередовенъ патентъ, той съставя актъ и го испраща на окр. управителъ за предаванието дѣлото подъ сѫдъ. Ако въ тоя случай съдѣржателъ на подобно завѣдене заяви, че ще се снабди съ надлѣжния патентъ, търговията му не се спира и заведението му не се закрива. Ако ли той упорствува и не иска да изведи патентъ, заведението му тогава се закрива.

Чл. 47. За нередовно обикаляние въ околнитѣ си по неуважителни причини, както и за непредставление рапортъ до окръжния управител всѣкога слѣдъ излѣзванието си отъ една община и въобще за неточно испълнение на обязанноститѣ си, финансовите наглѣдници се наказватъ дисциплинарно отъ Министра на Финансите по представление на окр. управителъ, съгласно съ закона за чиновниците.

А за злоупотрѣблението и прѣстѣплението по дѣла на службата си, тѣ се сѫдятъ въ сѫдилищата на общите основания за чиновници.

Чл. 48. Финансовите наглѣдници сѫ дѣлжни при испълнение на обязанноститѣ си да се отнасятъ вѣжливо къмъ кметовете и въобще къмъ населението, и за груби обноски ще се подлагатъ на дисциплинарни наказания.

Чл. 49. Градската и селска полиция, както и всичкитѣ административни власти, сѫ дѣлжни да оказватъ нуждното съдѣйствие на наглѣдниците въ врѣме на испълнение обязанноститѣ имъ.

Чл. 50. Финансовите наглѣдници носятъ установената отъ закона униформа.

ГЛАВА IV

За събирането и счетоводството на данъците въ общините.

Чл. 51. Всѣкъ кметъ е дѣлженъ да събира данъците отъ населението въ повѣренната му община и да ги внася своеувръменно въ надлѣжното ковчежничество.

Дѣлностъта за събиране данъците кметътъ, съ съгласието и подъ отговорността на общинския съвѣтъ, може да възложи и върху едного или двама отъ помощниците си.

Чл. 52. Данъците се събиратъ на пълно и безъ недорумки въ определените отъ специалните закони периоди; обаче данонплатците сѫ свободни да плащатъ своите данъци и напрѣдъ било за нѣкой периоди било за цѣла година.

Чл. 53. Данъците се събиратъ точно споредъ данъчните вѣдомости; отъ никого не може да се иска повече или по малко данъкъ, отъ колкото е записано въ тия вѣдомости.

Чл. 54. Кметътъ или помощникъ му (който събира данъците) е дѣлженъ да води слѣдующите книги, които му се даватъ отъ правителството: квитационна, главна книга, складна книга и данъчна книга.

Забѣлѣжка. Квитационни книги се полагатъ три, едната за текущата финансова година, другата за ланската година и третата за другите минжли години.

Освѣнъ това кметовете водятъ особена квитационна книга за бериите отъ разните държавни и безстопански имущества, отъ дървенниятъ материалъ, варъта, каменоломните, желязната руда и пр.

Чл. 55. За всѣкъ сумма, получена за данъкъ, се дава на даноплатеца квитанция, отрѣзана отъ надлѣжната квитационна книга, подписана отъ кмета или помощника му (който събира данъците) и подпечатана съ печата на общинското управление. Въ квитанцията трѣбва да бѫде забѣлѣзано: номерътъ по редъ, датата на приеманието, името на даноплатеца и на мѣстожителството му; количеството на вноса и назнанието на данъка; а на гърба на квитанцията непремѣнно трѣбва да се забѣлѣжи и видътъ на монетитѣ.

Квитационните книги сѫ съ кочанъ, на който трѣбва да се пише сѫщото, което се пише на квитанцията както и на гърба ѝ.

Чл. 56. Преди да внесе събраните отъ населението сумми въ надлѣжното ковчежничество, кметъ или помощникъ му (който събира данъците), ги записва въ съответствующите графи на главната книга, като бѣлѣжи въ нея и No. No. на квитанцията.

Чл. 57. Главната книга по събирането данъците въ общините съдѣржа три отдѣлни части, въ едната се записватъ данъците на общината за текущата финансова година, въ другата данъците за ланската година, а въ третата данъците за другите минжли години.

Чл. 58. Събраните отъ данъците сумми кметътъ или помощникъ му внася въ надлѣжното ковчежничество съ обявления, во които се означаватъ: назнанието на общината, името си, датата на вноса, суммата на вноса и видътъ на монетитѣ.

При внасянietо суммите отъ данъците въ надлѣжното ковчежничество, кметътъ или помощникъ му сѫ дѣлжни да носятъ съ себе си главната и окладната книга.

Чл. 59. Ковчежничеството преди да приеме донесените отъ кмета или помощника му сумми, провѣрява общия сборъ въ главната книга и слѣдъ това му издава квитанция, съгласно съ членъ 36 отъ наставленията на ковчежничествата; то вписва внесената сумма на всѣки данъкъ отдельно въ окладната книга на кмета и, като спадне внесенното количество отъ останалото за прибиранье, разницата записва за дѣлгъ на общината.

Забѣлѣжка: Въ главната книга се вписватъ само доходите отъ данъците на общината; а приходитѣ, които се събиратъ отъ разните прѣстѣлени и безстопански имоти, не се записватъ въ тая книга.

Чл. 60. Кметътъ е дѣлженъ да пази квитанциите отъ ковчежничеството, да ги събира на отдѣлни врѣзки и да ги распределя споредъ годините на данъците.

Чл. 61. На общинските кметове и на тѣхните помощници е забранено да държатъ у себе си сумми отъ данъ-

цитъ, по-голъми отъ 500 лева; когато суммата отъ данъците е достигната това количество, тъ съдълъжни да я внасятъ немедленно въ надлъжното ковчежничество.

Чл. 62. Запретява се на кметовете и помощниците имъ да изживяватъ събранините отъ данъците пари за общински и свои частни нужди, или да ги промъняватъ.

Тъ съдълъжни да ги държатъ отдельно отъ общинските и своите си пари, и да ги вносятъ въ ковчежничеството въ същите монети, както съдълъжни приели отъ даноплатците.

Чл. 63. Събираньето на данъците въ селските общини става въ общинското управление, или въ друго назначено за това обществено място, или же въ дома на кмета или помощника му, който събира данъците; а въ градските общини то става само въ общинското управление.

Чл. 64. Две седмици преди истичаньето на всички периодъ за събираньето данъците, кметовете обявяватъ срока на периода и пригласяватъ даноплатците да внесатъ припадающата си всичкиму частъ на връме.

Това обявление въ градските общини става чрезъ залъпване на по-видните места писменни извѣстия и съ проглашение отъ глашатаите, а въ селските само чрезъ проглашение то отъ глашатаите.

Чл. 65. Слѣдъ истичаньето на периода за събираньето данъците, ако нѣкои даноплатци не съдълъжни да внесатъ си, кметовете ги пригласяватъ поименно въ селските общини чрезъ общинския слуга; а въ градските чрезъ писменни повѣстки въ два екземпляра, отъ които една се предава на даноплатеца, а другий, като се подпише отъ него, връща се въ общинското управление.

Чл. 66. Ако въ продължение на две седмици отъ денът на пригласяваньето, а въ градските общини отъ деня на връчваньето на повѣстката, нѣкои даноплатци и пакъ не си платятъ данъците, въ такъвъ случай продаватъ се на акционенъ търгъ (мезать) нѣкои движими имущества на тия даноплатци, или же ако нѣма такъвъ, то по административенъ редъ се туря запоръ върху дохода на недвижимите имущества.

Също тъй се постъпва и за недоборите отъ минжлийтъ години съ неисправните даноплатци.

Чл. 67. Продажбата на движими имущества и налаганьето запори върху дохода на недвижимите — за исплащаньето данъците, въ селските общини става: отъ кмета въ присъствието на помощника му (който събира данъците), и на единъ отъ членовете на общинския съветъ; а въ градските то се извършва отъ помощника на кмета (който събира данъците), отъ единъ членъ на общинския съветъ и въ присъствието на оклийския началникъ.

За станжалата продажба или наложението запоръ се съставя на мястото акть, който се подписва отъ присъствуващи, туря се на хранение въ общинското управление и се упомѣнува за него въ дневника за съдебните решения на общината.

Чл. 68. Отъ получената на продаденото движимо имущество за недоборъ сумма, или отъ запорътъ се задържа:

1. Количество на данъка, който се пада не само за истеклия периодъ, но и за другите периоди до края на годината;

2. Правото за общинското управление отъ аукционните продажби 1% отъ продажната цѣна.

Забѣлѣжка: Въ градските общини, освѣнъ това се зема по 50 стотинки за призовка.

3. Количество на припадающата се върхина за полза на окръжието за прѣзъ цѣлата година, и

4. Количество на даждието, което неисправниятъ даноплатецъ дължи на общинския съветъ за прѣзъ цѣлата година.

Чл. 69. Отъ получената цѣна на продаденото имущество, или отъ наложението запоръ, слѣдъ като се задържатъ означениетъ въ предидущия членъ даждия и берии, остатъка се дава на притежателя заедно съ слѣдуемите квитанции, съ които се удостовѣрява, че той си е заплатилъ даждията за цѣлата година напълно.

Чл. 70. Освѣнъ данъците припадающи на повѣрената му община, кметътъ е дълженъ да събира също и данъците, дължими на други общини отъ ония тѣхни даноплатци, които живѣятъ въ въвренната нему община (паракендата).

Чл. 71. Въ срѣдата на първия периодъ за плащанье данъци, всѣкий кметъ, съгласно утвърдените отъ правителството данъчни вѣдомости, съставя списъци на паракендата отдельно за мястожителството на даноплатците и испроважда тия списъци на надлъжните кметове за събиранье и внасянъ нему означените въ тѣхъ сумми отъ даждията; ако паракендоплатците живѣятъ въ общини отдалечени, списъците се препроваждатъ чрезъ окол. началникъ, а, ако тъ съдълъжни отъ друга околия — чрезъ окръжния управителъ.

Чл. 72. Паракендата се събира отъ на веднажъ и на цѣло въ първия периодъ на плащанието данъците, освѣнъ въ случай, когато паракендоплатците иматъ въ общините, гдѣто дължатъ даждията си, повѣренници, които да плащатъ редовно на опредѣлените срокове и да съдълъжни за това въ връме на мястния общински кметъ.

За приеманьето на даждията отъ паракендата се отрѣзваватъ квитанции отъ квитанционната книга на оная община, въ която се намѣрватъ имуществата, но до получаваньето на тия редовни квитанции, кметовете, които съдъбрали паракендата, даватъ на паракендоплатците временно расписка на обикновенна книга, която слѣдъ получаваньето и предаваньето на даноплатците редовната квитанция се унищожава.

Чл. 73. Отъ паракендоплатците, освѣнъ слѣдуемите данъци изискватъ се и пощенските разноски, ако тъ се испращатъ по пощата.

Чл. 74. За злоупотрѣблението съ събраниите данъци, също и за изживението и изгубваньето имъ, лицата, които събираатъ данъците, се сѫдятъ въ общите сѫдилища; но за самите злоупотрѣбени, изживени и изгубени сумми предъ държавното съкровище отговарятъ лицата, които събираатъ данъците съ имуществата си; ако ли тъ не достигнатъ, тогава отговаря цѣлиятъ общински съветъ, ако ли ипакъ недостигнатъ то остатъка се исплища отъ населението на общината.

Чл. 75. Всички финансовъ наглѣдникъ е дълженъ да дава на кметовете или на помощниците имъ (които събиратъ даждията) вразумителни наставления за воденъето на отчетността и да ги запознава постепенно съ правилата на счетоводството.

Чл. 76. Финансовия наглѣдникъ, щомъ дойде въ една община, немедлено ревизира сметките и книгите по събираньето на данъците. Той провѣрява сумите, които кметътъ или помощникътъ му съдъбрали отъ населението и ги сравнява съ ония, които фигуриратъ въ квитанциите на ковчежничеството и въ главната книга. По тоя истий начинъ той провѣрява и видоветъ на монетите.

Ако показанната въ кочаните сумма, която кметътъ е събрали, се сравнява съ общия сборъ на главната книга и съ сумите, които съдълъжни въ квитанциите на ковчежничеството, тогава сметките съдъбрани съ върни, за което наглѣдникътъ удостовѣрява въ книгите съ собственний си подпись.

Чл. 77. За всѣко недоразумѣніе по воденъето на сметките, кметътъ или помощникътъ му, който събира данъците, се отнася къмъ финансовия наглѣдникъ, който е дълженъ въ връме на прѣбиваньето си въ общината, да му даде нужните указания и наставления.

Чл. 78. Окръжните и общинските налози се събираятъ на едно съ правителствените данъци и по сѫщия начинъ както послѣдните, но се държатъ отдельно отъ тѣхъ, внасятъ се въ надлъжните места съ обявления и срѣщу квитанции, както е установено за правителствените данъци.

Чл. 79. При прѣдаваньето дължността отъ единъ кметъ или неговъ помощникъ (който е събрали даждията) на други, съставя се отъ тѣхъ протоколъ споредъ приложената при настоящия законъ форма.

ІІІ Т А Т Ъ

на финансовите чиновници, на тѣхните помощници и други канцелярски служащи, сѫщо и на финансовите наглѣдници.

Наименование на длѣжноститѣ	Числ. на длѣж.	Годишна пла- та въ левове	Всичко
Първостепенни финансови чиновници.			
Въ Софийското, Русчукското, Варненското и Търновското по единъ финан. чиновникъ	4	4000	16000
Въ Софийското и Русчукското по единъ младши финан. чиновникъ	2	3300	6600
Помощници на първостепенните финан. чиновници	4	2600	10400
За наемъ писци на сѫщите чиновници	4	2160	8640
Канцелярски разноски	—	1000	4000
Второстепенни финансови чиновници.			
Въ Кюстендилското, Вратчанско, Шуменското и Видинското окръжие по единъ	4	3300	13200
Помощници на второстепенните финан. чиновници	4	2200	8800
За наемъ писци на сѫщите чиновници	—	1860	7440
Канцелярски разноски	—	900	3600
Третостепенни финансови чиновници.			
Въ Ломското, Разградското, Силистренското, Свищовското, Севлиевското и Плевенското по единъ	6	3000	18000
Помощници на третостепенните финан. чиновници .	6	2000	12000
За наемъ писци на третостепенните финан. чиновници	—	1720	10320
Канцелярски разноски	—	800	4800
За 31 първостепенни финансови наглѣдници при първостепенните околии, заедно съ пѣтните и канцелярските имъ разноски по	—	2600	80600
За 25 второстепенни финансови наглѣдници при II класните околии заедно съ пѣтните и канцелярските имъ разноски по	—	2200	55000
Всичко . . .			259 400

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 255.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милост и народната воля
Князъ на България,

Споредъ докладътъ на Нашътъ Управляющи Министерството на Правосъдието отъ 4 априли 1883 година подъ №. 60,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да опростиимъ остатъкътъ на наказанието на осъдения отъ Върховният Кассационен Съдъ, на шест мѣсячен затворъ, бившият управител на Kochаринската митница, Михаилъ Г. Писаревъ.

II. Нашътъ Управляющи Министерството на Правосъдието се натоварва съ испълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 4 априли 1883 година.

На първообразното съ собственната ръка на НЕГОВО ВІСОЧЕСТВО написано:

Александъръ.

Приподписалъ:

Управляющи Министерството на Правосъдието,
Теохаровъ.

Докладъ до Негово Височество.

№. 60.

Господарю!

Съ присъдата на Върховният Кассационен Съдъ отъ 15 май 1882 год. подъ №. 3, жителът отъ г. Горня Ореховица, Михаилъ Г. Писаревъ, е осъденъ на шест мѣсячен затворъ по обвинението му въ биение и затваряне Георгия Цвѣткова и Иванча Димитрова, когато е билъ управител на Kochаринската митница.

Съгражданите на осъдения сѫ подали на 13 януари т. г. прошление на Ваше Височество, чрезъ което молятъ да се помилва поменжтий Писаревъ. Това прошение се испрати въ Министерството на Правосъдието на 29 число отъ сѫщия мѣсецъ, съ препоръка за да се докладва на Ваше Височество по съдържанието му.

Обстоятелствата на това дѣло споредъ присъдата на Върховният Кассационен Съдъ сѫ следующи:

Георгий Цвѣтковъ жител изъ г. Джумая (въ Турско) съ прошението подадено на 14 май 1880 год. до Министерството на Финансите излага, че на 27 априли, принуденъ отъ турцитъ въ г. Джумая, съ позволение прекаралъ изъ Турско въ Княжеството 350 овци неговъ домазлъкъ и 400 овни търговски. На 28 априли, когато се представилъ въ с. Kochариново предъ управителя на митницата за да му заплати слѣдуемото мито на казанитѣ овци и овни, билъ туренъ подъ стража на 4 часа отъ управителя на митницата, безъ да знае обаче за каква вина, подиръ това, като го отпустналь взелъ му 10 лири турски и 4 сребърни рубли, а квитанция му далъ само за 75 франка. Вследствие на това, той молилъ Министерството на Финансите да направи распорѣждание за да му се възвърнатъ надиръ земенитѣ повече пари отъ колкото слѣдовало да му се зематъ.

Иванчо Димитровъ, второто пострадало лице по това дѣло, жител изъ с. Kochаринова на 12 май 1882 година подалъ така сѫщо прошение до Министерството на Финансите, въ което между другото се оплаква, че управителя на Kochаринската митница — Писаревъ, когато при прекарванието на брави отъ Турско за въ Княжеството, вместо да му вземе по 2 гроша на всѣка брава, споредъ както му билъ съобщилъ по напредъ, за 77 кози и овци взелъ му 5 лири турски подъ предлогъ, че въ противенъ случай щѣлъ да ги задържи за контрабанда, като сѫщевременно му направилъ и копие за прошение да си иска бравитѣ, безъ да явява въ него за 5-тѣхъ лири. Иванчо Димитровъ, за да си вземе назадъ депозираниятъ 10 лири въ с. Пиромино у зводникътъ на по границната стража за освобождение бравитѣ му, принудилъ се да даде 5-тѣхъ лири. Поради това той молилъ съ прошението си Министерството на Финансите да направи распорѣждание за да му се върне излишно взето мито. Министерството на Финансите съ предписанието си отъ 6 юни 1880 год. подъ №. 4605 къмъ Дубнишки окръженъ началникъ, слѣдъ като се извършило отъ този окръженъ началникъ предварително изслѣдване по жалбите на Цвѣткова и Димитрова, възбудило углавно преслѣдване срѣщу опомѣнжтия Михаилъ Писаревъ предъ мѣстния окръженъ административенъ съдъ. Тъй като администрираните сѫдиища се закриха и споредъ новия законъ за сѫдоустройството утвърденъ на 25 май 1880 год. и 7 членъ отъ допълнение къмъ Вр. Съд. Правила длѣжностните лица за извършенитѣ отъ тѣхъ престъпления по длѣжността си, се сѫдихътъ въ обикновенитѣ общи сѫдиища, то това дѣло за да му се даде по-нататашенъ законенъ ходъ е било испроводено до прокурора при Софийския апелативенъ съдъ, който съ обвинителниятъ актъ съставенъ на 3 октомври 1881 год. обвинява бившият управител на Kochаринската митница Михаилъ Писаревъ въ слѣдующи престъпления: а) въ насилиствено и съ неправедно заплащане за конфискуване на контрабанда стока, земание повече пари отъ слѣдуемото мито и вродъ рушветъ, престъпление предвидено въ чл. чл. 68, 77 и 78 отъ Отоманскиятъ наказателенъ законъ; б) въ превишение власти и своеолстствование съ запирание въ затворъ на търговцъ.

на тая стока, престъпление предвидено въ чл. 203 на същия кодекс; в) въ биение и псуване иститъ търговци, още и съ заплашване съ себя чрезъ жандарина си, престъпление предвидено въ прибавката на чл. 179 въ компарация съ чл. чл. 184, 185 и 214 истий кодексъ и г) въ правение на протоколъ съ преиначвание на думитъ и работитъ, съ подписание свидѣтелитъ безъ знание имъ въ съдържанието на протокола и съ прашане на рапортъ къмъ началството си съ лъжливо съдържание, престъпление предвидено въ чл. чл. 153, 154 и 155 отъ истий кодексъ,

Софийският аппелативенъ съдъ, слѣдъ като изслуша дѣлото въ съдебното засѣдане, въ присъдата си отъ 29 януари 1882 год. №. 5 излага 1). Тъй като отъ всичкото производство на дѣлото не се вижда, нито пакъ се доказва, що бившият управител на Кочаринската митница Михаилъ Писаревъ, да е зель рушветъ отъ Георгий Цвѣтковъ и Иванъ Димитровъ за прекарвание отъ послѣднитъ отъ Турско за България овци; и 2) тъй като отъ показанията на всичките свидѣтели дадени подъ клетва, се вижда, че бившият управител на Кочаринската митница Михаилъ Писаревъ, наистина е билъ съ камшикъ и арестувалъ на 4—5 часа Георгий Цвѣткова и Иванча Димитрова, то на горнитъ съображение, съдътъ дойде до заключение, че бившият управител на Кочаринската митница Михаилъ Писаревъ е виновенъ само въ превишението на властта си, а именно въ биение и затваряне Георгия Цвѣткова и Иванча Димитрова; на тия основания съдътъ присъди: Бившият управител на Кочаринската митница Михаилъ Писаревъ, който се обвинява въ рушветъ се оправдава и признава отъ съдътъ за невиненъ. Относително за превишението на властта му, съгласно съ 27 чл. отъ закона отъ 12 декември 1880 год. обнародванъ съ указа подъ №. 722 подлежи на дисциплинарно взискание отъ надлежното му началство. — При това осъждада се Михаилъ Писаревъ да заплати на свидѣтелитъ разноските въ количество на всѣки свидѣтель по една рубля за всѣки изгубенъ денъ съгласно съ 968 статия отъ Временитъ Съдебни Правила“.

Срѣщу присъдата на аппелативния съдъ, помощникъ на прокурора при Софийският аппелативенъ съдъ е подалъ протестъ, въ който между друго излага: „Софийският аппелативенъ съдъ неправилно е подвель престъпното дѣяние на обвиняемия подъ чл. 27 отъ закона за чиновниците, а съ тоя начинъ искара да дѣлото като не подсѫдно на обикновенитъ сѫдлища. Речениятъ членъ никакъ не се отнася до обичните престъпления на чиновници, каквото е биението и затварянието на частни хора, които престъпления съставляватъ превишението на властта и се прослѣдватъ отъ специалните статии на наказателниятъ кодексъ. Превишението на властта, за каквото разбира поменжтия членъ, се отнасятъ въ смисълъ само на служебната част на чиновници, въ кръга на тѣхните обязанности, и за които подлежатъ на дисциплинарно взискание отъ надлежното имъ началство; на примеръ, ако обвиняемиятъ митарственъ управител би взелъ мито незаконно на нѣкоя стока, или би наложилъ штрафъ на нѣкои лица неправедно, подъ предлогъ, че сѫ нарушили въ нѣщо митарствениятъ уставъ и тому подобни, тогава само отговаря предъ началството си и подлежи на дисциплинарно взискание. А понеже Софийският аппелативенъ съдъ съ тоя начинъ на присъда очевидно е нарушилъ ст. 815 п. 3 отъ Вр. Съд. Правила, то моля почитаемия Върховният Кассационенъ Съдъ, съгласно ст. 29 отъ Допълнението къмъ тия Правила да отмѣни речената пресъджа отъ 14 януари 1882 год. подъ №. 5 по дѣлото на М. Г. Писаревъ, бившият управител на Кочаринската митница, относително 2 пункта на обвинението му, за биението и арестованието на пострадавшитъ, върху които престъпления съдътъ го е припозналъ за виновенъ, а не го е осъдили и да препрати дѣлото на подлежащия Съдъ на ново рѣшение“.

При слушане на дѣлото въ Върховният Кассационенъ Съдъ, подсѫдимиятъ Михаилъ Писаревъ обясни: „че престъпленето, което той е извършилъ срѣчу частни лица и въ което аппелативния съдъ го е призналъ за виновенъ, преслѣдва се и наказва се по жалбата на пострадалитъ

лица, слѣдователно, помощникъ на прокурора при аппелативния съдъ не е ималъ право отъ себе си да подава кассационенъ протестъ. Относително до самото му престъпление Писаревъ казва, че Цвѣтковъ и Димитровъ съ своите си дѣйствия го принудили да се обърне къмъ тѣхъ по-строго и докъдъ да състави актъ за станжалото, той ги предалъ на полицията и тя ги арестувала, а не той. На основание изложеното той моли съдътъ, като вземе въ внимание, че е стоялъ вече двѣ години безъ служба, че е младъ съ жена и че не е имало законъ, който да указва какво значи превишението на властта, — да го освободи отъ всѣко наказание и да остави протестъ на помощникъ прокурора при аппелативния съдъ безъ послѣдствие“.

Слѣдъ изслушане на дѣлото и заключението на помощникъ прокурора, Върховният Кассационенъ Съдъ за разрѣщението на настоящето дѣло постанови слѣдующите въпроси: I) престъпното дѣяние на Михаила Писарева, че той билъ съ камшикъ и затворилъ на 4—5 часа Георгий Цвѣтковъ и Иванча Димитрова, подлежи ли на наказание дисциплинарно споредъ 27 чл. отъ закона (обнародванъ съ указъ отъ 12 декември 1880 год. №. 722 („Държавенъ Вѣстникъ“ брой 93), или споредъ Отоманският наказателенъ законъ. II), ако споредъ Отоманският наказателенъ законъ, то на какво именно наказание подлежи подсѫдимиятъ Писаревъ за едното и другото престъпление и III) има ли основание за да се ходатайствува предъ Негово Височество Князъ за намаляване на наказанието на подсѫдимиятъ. Като преминува къмъ разрѣщението на постановените въпроси, Върховният Кассационенъ Съдъ взе въ съображение:

По първия въпросъ: а) отъ въпросния листъ на аппелативния съдъ и отъ присъдата му се види, че бившият управител на Кочаринската митница Михаилъ Писаревъ е припознатъ за виновенъ въ превишението на властта си, а именно; въ биение съ камшикъ и затваряне (отъ 4 до 5 часа) Георгий Цвѣткова и Иванча Димитрова; б) едното отъ тѣзи престъпления — биението, споредъ както то е констатирано, се приедвижда въ 179 чл. отъ Отоманският наказателенъ законъ, а другото — затварянието, се предвижда отъ буквалния смисълъ на 203 чл. отъ Отоманският наказателенъ законъ; в) щомъ угловниятъ съдъ констатира престъпни дѣяния опредѣлени и предвидени въ наказателните закони, то за тѣзи дѣяния не могатъ да се наложатъ дисциплинарни наказания, а трѣбва да се наложи угловно или поправително наказание, опредѣлено за това престъпление въ наказателния законъ (815 ст. п. 3 отъ Вр. Съд. Правила).

Дисциплинарни наказания се налагатъ въобще за дисциплинарни погрѣшки опредѣлени не въ наказателните закони, а въ правилниците и въ другите закони, въ които сѫ показани редътъ на дѣйствията при испълнение отъ единъ чиновникъ обязаностите му по службата за бавностъ, немарливостъ, непослушностъ, сѫщо за всѣко надминуване или спирание на властта си и въобще за всѣко нарушение служебните длѣжности, а пакъ биение и затваряне на гражданините не влизатъ въ длѣжностите на Митарствениятъ управител, когато първите се явяватъ за да платятъ надлежното мито за прекарвание презъ границата стоката си (Митарствениятъ уставъ 234—261 членове).

По втория въпросъ: а) споредъ 203 чл. отъ Отоманският наказателенъ законъ, наказанието за противозаконно арестуване е — затворъ отъ шестъ мѣсeца до три години; въ дѣлото не се съглеждатъ обстоятелствата, които да угољмяватъ вината му за затварянието на Цвѣткова и Димитрова, — слѣдователно нѣма никакви, нито фактически нито пакъ юридически основания, които би недопрощавали да се приложи най-малкото (*minimum*) наказание опредѣлено за туй престъпление именно — шестъ мѣсeченъ затворъ; б) наказанието за биението споредъ 179 чл. отъ Отоманският наказателенъ законъ, е затворъ отъ една седмица до една година. Отъ дѣлото се види, че на управителя му казали; „дай ми паритъ, брадата ще ти искубенъ влакно по влакно.“ Тѣзи думи като разваливали управителя Михаила Писарева, дали му поводъ за да ги бие. Изложеното обстоятелство е достаточното основание за да се наложи на Михаила Писарева за биението най-

малко наказание — сиръчъ единъ седмиченъ затворъ; въ Отоманският наказателенъ законъ нищо не говори върху съвокупността на престъплениета, сиръчъ, какъ тръбва да се накаже едно лице, което извършило нѣколко престъпления и комуто се падатъ нѣколко различни по родътъ и степенстъта наказания; но споредъ теорията на Европейските законодателства, най-голѣмото наказание по гълъща, уничтожава всичките по-малки наказания; следователно, за двѣтъ извършени отъ Михаила Писарева престъпления му се пада по-голѣмото отъ двѣтъ наказания, сиръчъ — шестъ мѣсеченъ затворъ.

По третия въпросъ: 203 чл. отъ Отоманският наказателенъ законъ не говори нищо за врѣмето на затварянието, а пакъ Европейските законодателства говорятъ за туй, като опредѣлятъ наказание споредъ врѣмето на задържанието, арестуванието. Най-малкото наказание — шестъ мѣсеченъ затворъ е голѣмо и тежко наказание, ако арестуванието е траяло само нѣколко часа, както въ дадениятъ случай, а именно Цвѣтковъ и Димитровъ сѫ били задържани, лишени отъ свободата си, само отъ 4 до 5 часа; сѫдѣтъ не може споредъ властта си да намали наказанието на подсѫдимий Михаилъ Писаревъ, да опредѣли наказание по-малко отъ шестъ мѣсеченъ затворъ, а му остава едно, да се въсползува отъ правото си, предвидено въ 816 ст. отъ Вр. Сѫд. Правила.

Рѣководимъ отъ изложенитѣ обстоятелства и съображенія Върховният Кассационенъ Сѫдъ признава, 1) че бившъ управителъ на Кочаринската митница Михаилъ Писаревъ за биение съ камшикъ и затваряне на 4 до 5 часа Георгий Цвѣткова и Иванча Димитрова, тръбва да се накаже споредъ 179 и 203 чл. отъ Отоманският наказателенъ законъ — съ шестъ мѣсеченъ затворъ, и 2), че има основание за да се ходатайствува предъ Негово Височество Князъ за намаляване наказанието на подсѫдимия Михаила Писарева, а именно — шестъ мѣсеченъ затворъ да се замѣни съ запирание (арестъ) на една седмица.

Като се основава върху всичкото горѣзложено Върховният Кассационенъ Сѫдъ: 1) Присѫдата на Софийският аппелативенъ сѫдъ отъ 29 януари 1882 год. № 5 относително наказанието на Писарева, да се отмѣни; 2) Подсѫдимийтъ Писаревъ да се тури подъ тѣмнichenъ затворъ на шестъ мѣсечици, и 3) да се ходатайствува предъ Негово Височество Князъ на основание ст. 816 отъ Вр. Сѫд. Правила, за намаление наказанието, а именно — шестъ мѣсечните тѣмнichenъ затворъ, да се замѣни съ запирание (арестъ) на една седмица.

По поводъ на това, предсѣдателътъ на Върховният Кассационенъ Сѫдъ съ отношението си отъ 10 юни 1882 г. подъ №. 121 възъ основание на 816 ст. отъ Вр. Сѫд. Правила моли да се поднесе предъ Ваше Височество ходатайството на Върховният Кассационенъ Сѫдъ, за да се замѣни наказанието на бившъ управителъ на Кочаринската митница Михаила Писарева отъ шестъ мѣсеченъ тѣмнichenъ затворъ — съ запирание (арестъ) на една седмица.

Моятъ предшественникъ, като не бѣше съгласенъ съ мнѣнието на Върховният Кассационенъ Сѫдъ, представи докладъ щото наказанието наложено на Михаила Писарева да си остане сѫщото, т. е. шестъ мѣсеченъ тѣмнichenъ затворъ, което предложение Ваше Височество одобрихте.

Господарю, като вземемъ въ съображение слѣдующите мотиви: 1). че споредъ прощението на жителитѣ отъ г. Горня-Орѣховица, осѫденийтъ е билъ единственната поддържка на семейството си, както и на престарѣлите си родители; 2), че както се вижда отъ телеграммата на сѫдружата му, осѫденийтъ е билъ лежалъ боленъ въ затворъ и 3), че осѫденийтъ е почти истеглилъ възлаженото му наказание, като билъ затворенъ близо петъ мѣсечица — не може да се не присъедини къ просбата си къмъ онай на жителитѣ отъ Горня-Орѣховица и да моля най-покорно Ваше Височество да благоволите да одобрите слѣдующето ми предложение:

I. Да благоволите да оправстите остатъкътъ отъ наказанието на осѫдения отъ Върховният Кассационенъ Сѫдъ на шестъ мѣсеченъ тѣмнichenъ затворъ бившъ управителъ на Кочаринската митница Михаилъ Г. Писаревъ.

II. Ако Ваше Височество благоволите да одобрите това мое предложение, моля да подпишете приложения тукъ указъ.

Съмъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ и вѣренъ служителъ.

София, 4 априлий 1883 год.

Подписьль:

Управляющи Министерството на Правосѫдието,
Теохаровъ.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ АПЪЛЪ.

Отъ Министерството на Общите Сгради Земедѣлието и Търговията.

ИЗВѢСТИЕ

№ 4.

На 5-и май т. г. часа по 11 предъ пладнѣ въ Софийския окръженъ съвѣтъ, подъ предсѣдателството на окръжния управителъ, ще стане публиченъ търгъ съ явна конкуренция за доставяне (70) седемъдесетъ бчви цементъ по 180 килограмма всѣка и 100 кубич. метра пѣськъ (80 куб. м. едъръ и 20 куб. м. ситенъ) за Софийската класическа гимназия.

Исканий залогъ за цемента е 150 лева, а за пѣськъ 20 лева.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на Строителният отдѣлъ.

София, 13 априлий 1883 година.

ИЗВѢСТИЕ

№ 5.

На 6-и май т. г. часа по 11 предъ пладнѣ въ Софийския окръженъ съвѣтъ подъ предсѣдателството на окръжния управителъ ще стане публиченъ търгъ съ тайна конкуренция за направата на балкона, на главната стълба и на каменната постилка въ входа на Софийската класическа гимназия.

Стойността на цѣлата работа възлиза на 11,000 лева приблизително.

Исканий залогъ е 350 лева.

Предложението (оферти) тръбва да бѫдатъ съобразни съ образца приетъ въ закона за публичните търгове.

Поемнитѣ условия могатъ да се видятъ въ канцеларията на Строителният отдѣлъ.

София, 13 априлий 1883 година.

Отъ главната распоредителна комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 5.

Въ допълнение на обявленietо подъ №. 4, помѣстено въ 35, 36 и 37 броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“, главната распоредителна комисия обявява, че на 5 май въ 10 часа сутринта, въ управлението на Софийскиятъ командантъ, ще бѫдатъ произведени, освѣнъ обявленнитѣ търгове и на слѣдующите материали, за Драгунскиятъ корпусъ и конвой:

Срока за набавката е 1 Септемврий.

Шаякъ	1899 метра.
Червено сукно	162 "
Платно за подплата	2925 "

Срока за набавката е 15 Августъ.

Крапово сукно	334 метра.
Синьо дебело сукно	418 "
Платно за подплата	2405 "
Ботуши	167 чифта.
Валтрали	150 партет.

Търговетъ ще бѫдатъ произведени въ всичко спорѣдъ обявленietо подъ №. 4 помѣстено въ горѣказаниетѣ броеве на „Държавенъ Вѣстникъ“.

Предсѣдателъ на комисията: Подполковникъ Станичкай.

Дѣловодителъ: Подпоручикъ Петровъ.

1—(442)—3